

ДИРЕКТИВА 2003/87/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 13 октомври 2003 година

за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите³,

в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора⁴,

като имат предвид, че:

(1) Зелената книга за търговия с емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз постави началото на общоевропейски дебат за удачността и евентуалното функциониране на търговията с емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз. В Европейската програма по изменение на климата се разглеждат политики и мерки на Общността, чийто процес обхваща множество заинтересовани страни и които включват схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (схемата на Общността), основаваща се на Зелената книга. В своите Закljučения от 8 март 2001 г. Съветът призна особеното значение на Европейската програма по изменение на климата и на работата, основаваща се на Зелената книга и подчерта спешната необходимост от конкретни действия на ниво Общност.

(2) В Шестата програма на Общността за действие в областта на околната среда, въведена с Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾ изменението на климата се определя като приоритет за действие и се предвижда въвеждането на схема за търговия с емисии в рамките на цялата Общност към 2005 г. В тази Програма се приема, че Общността е поела ангажимент да постигне 8-процентно намаление на емисиите на парникови газове в периода 2008-2012 г. в сравнение със стойностите от 1990 г. и че в по-дългосрочна перспектива емисиите на парникови

¹ ОВ С 75, 26.3.2002 г., стр. 33.

² ОВ С 221, 17.9.2002 г., стр. 27.

³ ОВ С 192, 12.8.2002 г., стр. 59.

⁴ Становище на Европейския парламент от 10 октомври 2002 г. (все още непубликувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 18 март 2003 г. (ОВ С 125 Е, 27.5.2003 г., стр. 72, Решение на Европейския парламент от 2 юли 2003 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 22 юли 2003 г.

⁵ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

газове в глобален мащаб трябва да бъдат намалени с приблизително 70% в сравнение със стойностите от 1990 г.

(3) Крайната цел на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за изменение на климата, която беше одобрена с Решение на Съвета 94/69/ЕО от 15 декември 1993 г. относно подписването на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за изменение на климата⁶, е да се постигне стабилизация на концентрациите от парникови газове в атмосферата на равнище, което предотвратява опасна антропогенна намеса в климатичната система.

(4) С влизането в сила на Протокола от Киото, който беше одобрен с Решение на Съвета 2002/358/ЕО от 25 април 2002 г. относно приемането, от името на Европейската общност, на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за изменение на климата и съвместното изпълнение на произтичащите от него ангажименти⁷ за Общността и нейните държави-членки ще възникне задължение в периода 2008-2012 г. да намалят съвкупните си антропогенни емисии от парниковите газове, изброени в приложение 1 към Протокола, с 8% в сравнение със стойностите от 1990 г.

(5) Общността и нейните държави-членки приеха да изпълнят своите ангажименти за намаляване на антропогенните емисии от парниковите газове по линия на Протокола от Киото съвместно, в съответствие с Решение 2002/358/ЕО. Целта на настоящата директива е да допринесе за по-ефективното изпълнение на ангажиментите на Европейската общност и на нейните държави-членки, чрез ефикасен европейски пазар за търговия с квоти за емисии на парникови газове, с възможно най-малкото забавяне на икономическото развитие и намаляване на заетостта.

(6) С Решение 93/389/ЕИО от 24 юни 1993 г. относно механизъм на Общността за мониторинг на емисиите от CO₂ и други парникови газове⁸ беше въведен механизъм за мониторинг на емисиите от парникови газове и за оценка на напредъка по изпълнение на ангажиментите във връзка с тези емисии. Този механизъм ще помогне на държавите-членки да определят общото количество на квотите за разпределение.

(7) Разпоредбите на Общността във връзка с разпределението на квоти от държавите-членки са необходими, за да спомогнат за запазване целостта на вътрешния пазар и за избягване на деформации на конкуренцията.

(8) При разпределянето на квотите държавите-членки трябва да вземат предвид възможностите за намаляване на емисиите чрез дейности, насочени към промишлените процеси.

(9) Държавите-членки могат да постановят, че отпускат квоти, валидни само за петгодишен период, с начало 2008 г., на лица във връзка с отменени квоти, в съответствие с намалението на емисиите, реализирано от тези лица на територията на собствената им страна в продължение на тригодишен период с начало 2005 г.

⁶ ОВ L 33, 7.2.1994 г., стр. 11.

⁷ ОВ L 130, 15.5.2002 г., стр. 1.

⁸ ОВ L 167, 9.7.1993 г., стр. 31. Решение, изменено с Решение 1999/296/ЕО (ОВ L 117, 5.5.1999 г., стр. 35).

(10) От началото на упоменатия петгодишен период прехвърлянето на квоти на друга държава-членка ще включва съответни корекции в количествените единици, определени по силата на Протокола от Киото.

(11) Държавите-членки следва да се погрижат субектите, извършващи някои определени дейности да притежават разрешително за емисии на парникови газове и да следят и докладват своите емисии на парникови газове, определени във връзка с тези дейности.

(12) Държавите-членки трябва да определят правила за санкции, приложими при нарушаване на настоящата директива и да осигурят тяхното прилагане. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и разубеждаващи.

(13) За да се осигури прозрачност, обществеността трябва да има достъп до информацията, свързана с разпределението на квотите и до резултатите от мониторинга на емисиите при съблюдаване единствено на ограниченията, предвидени в Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно достъпа на обществеността до екологична информация⁹.

(14) Държавите-членки следва да представят доклад за изпълнението на настоящата директива, изготвен въз основа на Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. относно стандартизиране и рационализиране на докладите за прилагане на някои директиви, свързани с околната среда¹⁰.

(15) Включването на допълнителни инсталации в схемата на Общността следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, като по този начин обхватът на схемата на Общността може да се разшири и да включи и парникови газове различни от въглероден диоксид, освен всичко останало и от дейности с алуминий и химикали.

(16) Настоящата директива не бива да възпрепятства никоя държава-членка да поддържа или въвежда национални търговски схеми, регулиращи емисиите на парникови газове от дейности, различни от изброените в приложение I или включени в схемата на Общността или да монтира инсталации, временно изключени от схемата на Общността.

(17) Държавите-членки могат да участват в международната търговия с емисии като страни по Протокола от Киото с всяка друга страна, включена в приложение Б към него.

(18) Обвързването на схемата на Общността със схемите за търговия с емисии на парникови газове в трети страни ще увеличи ефективността на разходите за планираното намаляване на емисиите така, както е заложено в Решение 2002/358/ЕО за съвместното изпълнение на ангажиментите.

(19) Основаните на проекти механизми, включващи Съвместно изпълнение (СИ) и Механизма чисто развитие (МЧР), са важни за постигане както на целта за намаляване на емисиите на парникови газове в световен мащаб, така и на тази за по-икономичното

⁹ ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

¹⁰ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48.

действие на схемата на Общността. Съгласно съответните разпоредби на Протокола от Киото и Споразумението от Маракеш, използването на механизмите трябва да допълва действията на национално ниво, като по този начин действията на национално ниво ще съставляват важен елемент от полаганите усилия.

(20) Настоящата директива ще стимулира използването на технологии с по-висока енергийна ефективност, включително технологиите за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, при които се отделят по-малко емисии на единица продукция, докато бъдещата директива на Европейския парламент и на Съвета за стимулиране на комбинираното производство въз основа на търсенето на полезна топлина на вътрешния енергиен пазар ще насърчи прилагането на технологии за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия.

(21) С Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. относно комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването¹¹ се въвежда обща рамка за предотвратяване и контрол на замърсяването, чрез която могат да се издават разрешителни за емисии на парникови газове. Директива 96/61/ЕО следва да бъде изменена и допълнена, за да се гарантира, че няма да се определят норми за допустими емисии за директни емисии на парникови газове от инсталация, попадаща в обхвата на действие на настоящата директива и че държавите-членки могат да предпочетат да не налагат изисквания, свързани с енергийната ефективност по отношение на горивни инсталации или други съоръжения, отделящи въглероден диоксид на обекта, без да се нарушават каквито и да било други изисквания съгласно Директива 96/61/ЕО.

(22) Настоящата директива е съвместима с Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за изменение на климата и с Протокола от Киото. Тя следва да се преразглежда в светлината на развиващите се събития в този контекст, като се отчита опита от нейното прилагане и постигнатия напредък в мониторинга на емисиите на парникови газове.

(23) Търговията с емисионни квоти трябва да бъде част от всеобхватен пакет от съгласувани политики и мерки, осъществявани на ниво държава-членка и на ниво Общност. Без да се нарушава прилагането на членове 87 и 88 от Договора, по действията, които са обхванати от схемата на Общността, държавите-членки могат да помислят за последиците от регулаторни, фискални или други политики, с които се преследват същите цели. При прегледа на директивата трябва да се отчете степента, в която са постигнати тези цели.

(24) Инструментът за данъчно облагане може да бъде национална политика за ограничаване на емисиите от инсталации, които са временно изключени.

(25) Политиките и мерките трябва да се прилагат на ниво държава-членка и на ниво Общност във всички икономически отрасли на Европейския съюз, а не само в промишления и енергийния сектор, за да доведат до значително редуциране на емисиите. По-специално, Комисията следва да обмисли политики и мерки на ниво Общност, за да може транспортният сектор да допринесе в значителна степен за изпълнението на задълженията на Общността и на държавите-членки във връзка с изменението на климата по Протокола от Киото.

¹¹ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26.

(26) Въпреки многостранните възможности на пазарните механизми, стратегията на Европейския съюз за смекчаване на последиците от изменението на климата трябва да се изгради въз основа на баланс между схемата на Общността и на други видове действие на Общността, национални и международни действия.

(27) В настоящата директива се зачитат основните права и се съблюдават принципите, възприети, по-конкретно, в Хартата на основните права на Европейския съюз.

(28) Мерките, необходими за въвеждането на настоящата директива, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., относно установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹².

(29) Тъй като критерии обявени в точки 1, 5 и 7 от приложение III не могат да бъдат изменяни чрез комитология, измененията по отношение на периодите след 2012 г. следва да се извършват единствено чрез процедура по съвместно вземане на решение.

(30) Тъй като целта на предлаганите действия, въвеждането на схемата на Общността, не може да бъде постигната в достатъчна степен при индивидуално действие на държавите-членки и, следователно, поради мащаба и последиците на предлаганите действия, може да се постигне по-добре на ниво Общност, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност така, както е изложен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, така, както е изложен в същия член, в настоящата директива не се предвижда повече от необходимото за постигането на тази цел.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

С настоящата директива се въвежда схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (наричана по-долу „схемата на Общността“) за да се стимулира намаляването на емисии на парникови газове по икономичен и икономически ефективен начин.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива следва да се прилага спрямо емисии от дейностите, изброени в приложение I и парниковите газове, изброени в приложение II.

2. Настоящата директива следва да се прилага без да се нарушават каквито и да било изисквания съгласно Директива 96/61/ЕО.

¹² ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „квота” означава квота за отделяне на един тон еквивалент на въглероден диоксид в рамките на определен период, която е валидна единствено за целите на изпълнение на изискванията на настоящата директива и може да бъде прехвърляна в съответствие с разпоредбите на настоящата директива;
- б) „емисии” означава отделянето на парникови газове в атмосферата от източници в инсталация;
- в) „парникови газове” означава газовете, изброен в приложение II;
- г) „разрешително за емисии на парникови газове” означава разрешително, издадено в съответствие с членове 5 и 6;
- д) „инсталация” означава стационарно техническо съоръжение за осъществяване на една или повече от дейностите, изброени в приложение I, както и всякакви други дейности, пряко отнасящи се до тях, които имат техническа връзка с дейностите, осъществявани на този обект и които биха могли да повлияят върху емисиите и замърсяването;
- е) „оператор” означава всяко лице, което експлоатира или контролира инсталация или, когато това е предвидено в националното законодателство, на което са делегирани решаващи икономически правомощия във връзка с техническото функциониране на инсталацията;
- ж) „лице” означава всяко физическо или юридическо лице;
- з) „нов участник” означава всяка инсталация, извършваща една или повече от дейностите, посочени в приложение I, за която е получено разрешително за емисии на парникови газове или е подновено разрешително за емисии на парникови газове поради промяна в характера или функционирането ѝ, или поради разширяване на инсталацията, след уведомяване на Комисията за националния план за разпределение;
- и) „обществеността” означава едно или повече лица и, в зависимост от националното законодателство или практика, сдружения, организации, или групи лица;
- й) „тон еквивалент на въглероден диоксид” означава един метричен тон въглероден диоксид (CO₂), или количество от всеки друг парников газ, включен в списъка в приложение II, с еквивалентен потенциал за глобално затопляне.

Член 4

Разрешителни за емисии на парникови газове

Държавите-членки следва да се погрижат след 1 януари 2005 г. в никоя инсталация да не се извършва никаква дейност, включена в приложение I, в резултат на която да се отделят указаните във връзка с тази дейност емисии, освен ако нейният оператор не притежава разрешително, издадено от компетентен орган в съответствие с членове 5 и 6, или ако инсталацията не е временно изключена от схемата на Общността съгласно член 27.

Член 5

Молби за разрешителни за емисии на парникови газове

Заявлението до компетентния орган за разрешително за емисии на парникови газове включва описание на:

- а) инсталацията и нейната работа, включително използваната технология;
- б) суровините и спомагателните материали, чието използване може да доведе до емисии на газове, включени в списъка в приложение I;
- в) източниците на емисии на газове от инсталацията, изброени в приложение I; и
- г) планираните мерки за мониторинг и докладване в съответствие с указанията, приети съгласно член 14.

В заявлението следва да се включи и нетехническо резюме на подробната информация, упомената в първата алинея.

Член 6

Условия за издаване и съдържание на разрешителното за емисии на парникови газове

1. Компетентният орган издава разрешително за емисии на парникови газове, с което се позволява отделянето на газове от цялата инсталация или от част от нея, ако се е уверил, че операторът е в състояние да следи и докладва емисиите.

Едно разрешително за емисии на парникови газове може да е валидно за една или повече инсталации на една и съща площадка, експлоатирани от един и същ оператор.

2. Разрешителните за емисии на парникови газове съдържат следните елементи:

- а) име и адрес на оператора;
- б) описание на работата на инсталацията и на емисиите, които се отделят от нея;
- в) изискванията за мониторинг, в които са указани методиката и честотата на наблюдение;

г) изискванията за докладване;

д) задължение за връщане на квоти, равни на общото количество емисии от инсталацията за всяка календарна година, проверено и потвърдено в съответствие с член 15, в рамките на четири месеца след приключване на тази година.

Член 7

Промени, свързани с инсталациите

Операторът е длъжен да информира компетентния орган за всякакви промени в характера или функционирането, или за разширение на инсталацията, за което може да поиска актуализиране на разрешителното за емисии на парникови газове. Когато това е удачно, компетентният орган актуализира разрешителното. Когато е налице промяна в самоличността на оператора на инсталацията, компетентният орган актуализира разрешителното като включва в него името и адреса на новия оператор.

Член 8

Съгласуване с Директива 96/61/ЕО

Държавите-членки трябва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато в инсталациите се извършват дейности, които са включени в приложение I на Директива 96/61/ЕО, условията и процедурата за издаване на разрешително за емисии на парникови газове са съгласувани с тези за разрешителното, предвидено в тази директива. Изискванията на членове 5, 6 и 7 от настоящата директива могат да се впишат в процедурите, регламентирани в Директива 96/61/ЕО.

Член 9

Национален разпределителен план

1. За всеки период, упоменат в член 11, параграфи 1 и 2, всяка държава-членка разработва национален план, в който се посочва общото количество на квотите, които тя възнамерява да разпредели за този период и как предлага да ги разпредели. Планът трябва да се основава на обективни и прозрачни критерии, включително тези, включени в приложение III, като се отчетат надлежно коментарите на обществеността. Най-късно до 31 декември 2003 г. Комисията, без да накърнява Договора, разработва указания за прилагане на критериите, включени в списъка в приложение III.

Планът за периода, упоменат в член 11, параграф 1, се публикува и за него се уведомява Комисията и другите държавите-членки най-късно до 31 март 2004 г. Планът за следващите периоди се публикува и за него се уведомява Комисията и другите държавите-членки най-малко 18 месеца преди началото на съответния период.

2. Националните планове за разпределение се разглеждат в рамките на комитета, упоменат в член 23, параграф 1.

3. В срок от три месеца след уведомяването за национален план за разпределение от страна на държава-членка съгласно параграф 1, Комисията може да отхвърли този план

или някой аспект от него въз основа на това, че е несъвместим с критериите, изброени в приложение III или в член 10. Ако предложените изменения се приемат от Комисията, държавата-членка взема решение единствено по член 11, параграфи 1 или 2. Всяко решение за отхвърляне от Комисията се мотивира.

Член 10

Метод на разпределение

За тригодишния период, започващ на 1 януари 2005 г., държавите-членки следва да разпределят най-малко 95% от квотите безплатно. За петгодишния период, започващ на 1 януари 2008 г., държавите-членки следва да разпределят най-малко 90% от квотите безплатно.

Член 11

Разпределение и издаване на квоти

1. За тригодишния период, започващ на 1 януари 2005 г. всяка държава-членка взема решение за общото количество квоти, които ще разпредели за този период и за отпускането на тези квоти на оператора на всяка инсталация. Това решение се взема най-малко три месеца преди началото на периода и се основава на нейния национален план за разпределение, изготвен съгласно член 9 и в съответствие с член 10 като се отчитат бележките на обществеността.
2. За петгодишния период, започващ на 1 януари 2008 г. и за всеки следващ петгодишен период всяка държава-членка взема решение за общото количество квоти, които ще разпредели за този период и полага началото на процес на отпускане на тези квоти на оператора на всяка инсталация. Това решение се взема най-малко 12 месеца преди началото на съответния период и се основава на националния план за разпределение на държавата-членка, изготвен съгласно член 9 и в съответствие с член 10 като се отчитат бележките на обществеността.
3. Решенията, взети съгласно параграфи 1 или 2, трябва да отговарят на изискванията на Договора и по-конкретно на членове 87 и 88 от него. Когато взимат решение за разпределение, държавите-членки отчитат необходимостта от предоставяне на достъп до квоти на нови участници.
4. Компетентният орган издава част от общото количество квоти всяка година от периода, указан в параграфи 1 или 2 до 28 февруари на същата година.

Член 12

Прехвърляне, връщане и отмяна на квоти

1. Държавите-членки осигуряват възможност за прехвърляне на квоти между:
 - а) лица в рамките на Общността;

б) лица от Общността и лица в трети страни, където тези квоти се признават по процедурата, упомената в член 25, без други ограничения, освен тези, които се съдържат във или са приети в съответствие с настоящата директива.

2. Държавите-членки осигуряват квотите, издадени от компетентен орган в друга държава-членка да се признават с цел изпълнение на задълженията на оператора съгласно параграф 3.

3. Държавите-членки осигуряват най-късно до 30 април на всяка година операторът на всяка инсталация да върне определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, изпуснати от тази инсталация през предходната календарна година, след проверка съгласно член 15, както и за тяхната отмяна впоследствие.

4. Държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да гарантират отмяна на квотите във всеки момент по искане на лицето, което ги притежава.

Член 13

Валидност на квотите

1. Квотите са валидни за емисии, отделени през периода, цитиран в член 11, параграфи 1 и 2, за който са издадени.

2. Четири месеца след началото на първия петгодишен период, цитиран в член 11, параграф 2, квотите, които вече не са валидни и не са върнати и отменени в съответствие с член 12, параграф 3, се отменят от компетентния орган.

Държавите-членки могат да издават квоти на лица за текущия период в замяна на всички притежавани от тях квоти, които са отменени съгласно първата алинея.

3. Четири месеца след началото на всеки следващ период, цитиран в член 11, параграф 2, квотите, които вече не са валидни и не са върнати и отменени в съответствие с член 12, параграф 3, се отменят от компетентния орган.

Държавите-членки издават квоти на лица за текущия период в замяна на всички притежавани от тях квоти, които са отменени съгласно предходната точка.

Член 14

Указания за мониторинг и докладване на емисии

1. Комисията приема указания за мониторинг и докладване на емисии, отделени в резултат на дейностите, изброени в приложение I, на парникови газове, определени във връзка с тези дейности, съгласно процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, до 30 септември 2003 г. Указанията следва да се основават на принципите за мониторинг и докладване, изложени в приложение IV.

2. Държавите-членки трябва да се погрижат емисиите да се наблюдават съгласно указанията.

3. Държавите-членки трябва да се погрижат всеки оператор на инсталация да докладва на компетентния орган съгласно указанията емисиите, отделени от тази инсталация за всяка календарна година.

Член 15

Проверка

Държавите-членки трябва да се погрижат докладите, представени от операторите съгласно член 14, параграф 3, да бъдат проверени в съответствие с критериите, изложени в приложение V и компетентният орган да бъде информиран за това.

Държавите-членки трябва да се погрижат оператор, чийто доклад не е верифициран като удовлетворителен в съответствие с критериите, изложени в приложение V до 31 март на всяка година за емисиите през предишната година, да не може да извършва други прехвърляния на квоти докато доклад на този оператор не бъде верифициран като удовлетворителен.

Член 16

Санкции

1. Държавите-членки определят правилата за налагане на санкциите, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези правила. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и разубеждаващи. Държавите-членки уведомяват Комисията за тези правила най-късно до 31 декември 2003 г. и я уведомяват без забавяне за всякакви последващи изменения, които ги засягат.

2. Държавите-членки трябва да осигурят да се публикуват имената на операторите, които нарушават изискванията за връщане на достатъчно квоти съгласно член 12, параграф 3.

3. Държавите-членки трябва да осигурят от всеки оператор, който не върне достатъчно квоти до 30-април на всяка година за покриване на своите емисии през предходната година, да се търси отговорност чрез определяне на санкция за извънредно количество емисии. Размерът на санкциите за извънредно количество емисии е 100 EUR за всеки тон еквивалент на въглероден диоксид, отделен от тази инсталация, за който операторът не е върнал квоти. Заплащането на глобата не освобождава оператора от задължението да върне определено количество квоти, равняващи се на това извънредно количество емисии при връщане на квоти за следващата календарна година.

4. През тригодишния период, започващ на 1 януари 2005 г., държавите-членки прилагат по-малка санкция за извънредно количество емисии – в размер на 40 EUR за всеки тон еквивалент на въглероден диоксид, отделен от тази инсталация, за който операторът не е върнал квоти. Заплащането на санкцията не освобождава оператора от задължението да върне определено количество квоти, равняващи се на това извънредно количество емисии при връщане на квоти за следващата календарна година.

Член 17

Достъп до информация

Решенията, свързани с определянето на квоти и докладите за емисии, които се изискват във връзка с разрешителните за емисии на парникови газове, които се съхраняват от компетентния орган, се предоставят на обществеността от този орган при съблюдаване на ограниченията, изложени в член 3, параграф 3 и член 4 от Директива 2003/4/ЕО.

Член 18

Компетентен орган

Държавите-членки предприемат необходимите административни мерки, включително определяне на подходящ компетентен орган или органи, за прилагане на разпоредбите на настоящата директива. Когато определените компетентни органи са повече от един, дейността, осъществявана от тези органи съгласно настоящата директива, следва да се координира.

Член 19

Регистрационни бази данни

1. Държавите-членки издават разпоредби за създаването и поддържането на регистър, за да се осигури точно отчитане на издаването, притежаването, прехвърлянето и отмяната на квоти. Държавите-членки могат да поддържат своите регистри в обединени системи заедно с една или повече други държави-членки.
2. Всяко лице може да притежава квоти. Регистърът е достъпен за обществеността и съдържа отделни сметки за вписване на квотите, които се държат от всяко лице, на което или от което се издават или прехвърлят квоти.
3. За изпълнението на настоящата директива, Комисията следва да приеме регламент в съответствие с процедурата, упомената в член 23, параграф 2 за стандартизирана и защитена регистрационна система под формата на стандартизирани електронни бази данни, съдържащи общи информационни елементи за проследяване на издаването, притежаването, прехвърлянето и отмяната на квоти, за осигуряване на достъп на обществеността и на подходяща степен на поверителност и за да се гарантира, че не се извършват прехвърляния, които са несъвместими със задълженията, произтичащи от Протокола от Киото.

Член 20

Централен администратор

1. Комисията определя Централен администратор, който да поддържа независим регистър на транзакциите като вписва издаването, прехвърлянето и отмяната на квоти.

2. Централният администратор извършва автоматизирана проверка на всяка транзакция в регистрите с помощта на независимия регистър на транзакциите, за да се гарантира липсата на нередности при издаването, прехвърлянето и отмяната на квоти.

3. Ако при автоматизираната проверка се установят нередности, Централният администратор уведомява съответната държава-членка или съответните държави-членки, които не регистрират въпросните транзакции или каквито и да било други транзакции, свързани със съответните квоти, докато не бъдат отстранени нередностите.

Член 21

Докладване от страна на държавите-членки

1. Всяка година държавите-членки представят на Комисията доклад за прилагането на настоящата директива. В този доклад следва да се обръща особено внимание на мерките за разпределение на квоти, на функционирането на регистъра, на прилагането на указанията за мониторинг и докладване, на верификацията и на въпросите, свързани със съблюдаването на директивата, както и на данъчното облагане на квотите, ако има такова. Първият доклад се изпраща на Комисията до 30 юни 2005 г. Докладът се изготвя въз основа на въпросник или тезисен план, разработен от Комисията в съответствие с процедурата, изложена в член 6 от Директива 91/692/ЕИО. Въпросникът или тезисният план се изпраща на държавата-членка най-малко шест месеца преди крайния срок за представяне на първия доклад.

2. Въз основа на докладите, упоменати в параграф 1, Комисията издава доклад за прилагането на настоящата директива в срок от три месеца след получаване на докладите от държавите-членки.

3. Комисията организира обмен на информация между компетентните органи на държавите-членки относно развитието на събитията, свързани с въпросите на разпределението, функционирането на регистрационните бази данни, мониторинга, докладването, верификацията и съответствието с изискванията.

Член 22

Изменения към приложение III

Комисията може да изменя и допълва приложение III, с изключение на критериите посочени в точки 1, 5 и 7 за периода 2008-2012 г. в светлината на докладите по член 21 и на опита от прилагането на настоящата директива, в съответствие с процедурата, упомената в член 23, параграф 2.

Член 23

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден по силата на член 8 от Решение 93/389/ЕИО.

2. Когато се прави препратка към този параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от същото решение.

Периодът, указан в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свои процедурни правила.

Член 24

Процедура за едностранно включване на допълнителни дейности и газове

1. От 2008 г. държавите-членки могат да осъществяват търговия с емисионни квоти съгласно настоящата директива във връзка с дейности, инсталации и парникови газове, които не са включени в списъка по приложение I, при положение, че включването на такива дейности, инсталации и парникови газове е одобрено от Комисията в съответствие с процедурата, указана в член 23, параграф 2, като се вземат предвид всички приложими критерии и по-конкретно последиците за вътрешния пазар, потенциалните деформации в конкуренцията, екологосъобразния интегритет на схемата и надеждността на планираната система за мониторинг и докладване.

От 2005 г. нататък държавите-членки могат да осъществяват, при същите условия, търговия с емисионни квоти във връзка с инсталации, с които се извършват дейностите, изброени в приложение 1, с капацитет под границите, указани в това приложение.

2. Квотите, определени за инсталациите, с които се извършват такива дейности, се включват в националния план за разпределение, упоменат в член 9.

3. Комисията, по своя собствена инициатива, или по искане на държава-членка, може да приема указания за мониторинг и докладване на емисии от дейности, инсталации и парникови газове, които не са включени в приложение I в съответствие с процедурата, упомената в член 23, параграф 2, ако мониторингът и докладването на тези емисии могат да се извършват с достатъчна точност.

4. В случай, че се въведат такива мерки, при прегледите, провеждани съгласно член 30, следва да се обмисли дали приложение I трябва да се измени и допълни, за да включи емисиите от тези дейности за да се постигне хармонизация в цялата Общност.

Член 25

Връзки с други схеми за търговия с емисии на парникови газове

1. Следва да се сключат споразумения с трети страни, включени в списъка на приложение Б към Протокола от Киото, които са ратифицирали Протокола, за да се регламентира взаимното признаване на квоти между схемата на Общността и други схеми за търговия с емисии на парникови газове съгласно нормите, формулирани в член 300 от Договора.

2. Когато е сключено споразумение, както е упоменато в параграф 1, Комисията изготвя всички необходими разпоредби, свързани с взаимното признаване на квоти съгласно това споразумение в съответствие с процедурата, упомената в член 23, параграф 2.

Член 26

Изменение на Директива 96/61/ЕО

Към член 9, параграф 3 от Директива 96/61/ЕО се добавят следните алинеи:

„Когато емисиите на парникови газове от дадена инсталация са включени в приложение 1 към Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. въвеждаща схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и изменяща Директива 96/61/ЕО на Съвета* във връзка с дейност, осъществявана в тази инсталация, в разрешителното не се включва емисионна пределна стойност за преките емисии от този газ, освен ако не е необходимо да се гарантира, че няма да се предизвика значително замърсяване на местно ниво.

За дейностите, изброени в приложение 1 към Директива 2003/87/ЕО държавите-членки могат да решат да не налагат изисквания, свързани с енергийната ефективност по отношение на горивни инсталации, освобождаващи въглероден диоксид на обекта.

При необходимост компетентните органи следва да променят разрешителното по подходящ начин.

Трите предходни алинеи не се отнасят за инсталации, които временно са изключени от схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността съгласно член 27 от Директива 2003/87/ЕО.”

Член 27

Временно изключване на някои инсталации

1. Държавите-членки могат да подадат заявление в Комисията за временно изключване на инсталации от схемата на Общността, най-късно до 31-декември 2007 г. Във всяко такова заявление се изброяват всички такива инсталации и заявлението се публикува.

2. Ако, след като разгледа всички бележки на обществеността по заявлението, Комисията реши, в съответствие с процедурата, указна в член 23, параграф 2, че инсталациите:

а) в резултат на национални политики ще ограничат своите емисии толкова, колкото ако се подчиняваха на разпоредбите на настоящата директива;

б) ще трябва да отговарят на изискванията за мониторинг, докладване и проверка, които са еквивалентни на предвидените по членове 14 и 15; и

* ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.

- в) ще подлежат на санкции, най-малкото еквивалентни на тези, упоменати в член 16, параграфи 1 и 4 в случай на неизпълнение на националните изисквания;

тя издава разпоредби за временното изключване на тези инсталации от схемата на Общността.

Следва да се гарантира, че няма да има деформиране на вътрешния пазар.

Член 28

Формиране на пулове

1. Държавите-членки могат да позволят на операторите на инсталации, извършващи една от дейностите, изброени в Приложение I, да образуват пул от инсталации, с които се извършва една и съща дейност, за периода, указан в Член 11 (1) и/или за първия петгодишен период, указан в Член 11 (2) в съответствие с алинеи 2 до 6 от настоящия член.
2. Оператори, извършващи дейност, включена в списъка на Приложение I, които желаят да образуват пул, подават молба до компетентния орган, в която указват инсталациите и периода, за който желаят да съществува пула и представят доказателства, че даден попечител ще може да изпълни задълженията, посочени в алинеи 3 и 4.
3. Оператори, които желаят да образуват пул, определят попечител:
 - а) на когото да бъде издадено цялото количество квоти, изчислено по инсталации на операторите, като изключение от Член 11;
 - б) който да отговаря за връщането на квоти, равни на общото количество емисии от инсталациите от пула, като изключение от Членове 6(2)(е) и 12(3); и
 - в) на който да бъде наложено ограничение да не извършва нови прехвърляния, в случай че докладът на даден оператор не бъде верифициран като удовлетворителен в съответствие с алинея 2 на Член 15.
4. Попечителят подлежи на санкции, приложими при нарушаване на изискванията за връщане на достатъчно квоти за покриване на общото количество емисии от инсталациите в пула, като изключение от Член 16(2), (3) и (4).
5. Държава-членка, която желае да позволи сформирането на един или повече пула, подава молбата, указана в алинея 2, до Комисията. Без да се накърнява Договора, Комисията може, в срок от три месеца от получаването, да отхвърли дадена молба, която не удовлетворява изискванията на настоящата Директива. Всяко такова решение следва да бъде мотивирано. В случай на отказ, държавата-членка може да позволи сформирането на пул само ако предложените изменения се приемат от Комисията.

Член 29

Непреодолима сила (Force majeure)

1. По време на периода, указан в член 11, параграф 1, държавите-членки могат да отправят молба до Комисията за издаване на допълнителни квоти за определени инсталации в случай на непреодолима сила. Комисията определя дали има проява на непреодолима сила, като в такъв случай тя упълномощава въпросната държава-членка да издаде допълнителни и непрехвърляеми квоти на операторите на тези инсталации.
2. Без да се нарушава Договора, Комисията изготвя указания, в които се описват обстоятелствата, при които има проява на непреодолима сила най-късно до 31 декември 2003 г.

Член 30

Преглед и по-нататъшно развитие

1. Въз основа на постигнатия напредък в мониторинга на емисиите на парникови газове, Комисията може да направи предложение пред Европейския парламент и Съвета до 31 декември 2004 г. да изменят и допълнят приложение I като включат други дейности и емисии на други парникови газове, изброени в приложение II.
2. Въз основа на опита от прилагането на настоящата директива и постигнатия напредък в мониторинга на емисиите на парникови газове и в светлината на събитията, развиващи се в международен план, Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящата директива, като разглежда следните въпроси:
 - а) как и дали трябва да бъде изменен и допълнен приложение I, за да включи други подходящи сектори, сред които: секторите на химикалите, алуминия и транспорта, дейности и емисии на други парникови газове, изброени в приложение II, с оглед на по-нататъшното повишаване на икономическата ефективност на схемата;
 - б) взаимоотношенията между търговията с емисионни квоти в Общността и международната търговия с емисии, която ще започне през 2008 г.;
 - в) по-нататъшна хармонизация на метода за разпределение (включително чрез търг за периода след 2012 г.) и на критериите за националните разпределителни планове, упоменати в приложение III;
 - г) използване на кредити от проектни механизми;
 - д) взаимоотношенията между търговията с емисии и други политики и мерки, реализирани на ниво държава-членка и Общност, включително данъчното облагане, чрез които се преследват същите цели;
 - е) дали е удачно да съществува единна регистрационно база данни на Общността;
 - ж) степента на санкциите за извънредни количества емисии като се отчита, освен всичко останало, инфлацията;
 - з) функционирането на пазара на квоти, като се отразят, по-конкретно, всякакви възможни смущения на пазара;

и) как да се приспособи схемата на Общността към един разширен Европейски съюз;

й) образуване на пулове;

к) практическата разработка на параметри, валидни за цялата Общност, като основа за разпределението, като се вземат предвид най-добрите налични методи и се извърши анализ на съотношението разходи-ползи.

Комисията представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета до 30 юни 2006 г., придружен от предложения, когато това е удачно.

3. Обвързването на основаните на проекти механизми, включващи Съвместно изпълнение (СИ) и Механизма чисто развитие (МЧР), със схемата на Общността е желателно и важно за постигане както на целта за намаляване на емисиите на парникови газове в световен мащаб, така и на тази за по-икономичното действие на схемата на Общността. Следователно, емисионните кредити от основаните на проекти механизми ще се признават с цел използване в тази схема при условие, че Европейският парламент и Съвета приемат разпоредби по предложение на Комисията, които следва да се прилагат паралелно със схемата през 2005 г. Използването на механизмите ще допълва действията на национално ниво съгласно съответните разпоредби на Протокола от Киото и Споразумението от Маракеш.

Член 31

Изпълнение

1. Държавите-членки следва да предвидят влизане в сила на законите, разпоредбите и административните норми, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива, най-късно до 31 декември 2003 г. Те следва веднага да информират Комисията за това. Комисията уведомява другите държави-членки за тези закони, разпоредби и административни норми.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, те следва да съдържат препратка към настоящата директива, или да бъдат съпътствани от такава препратка при официалното си публикуване. Методите за въвеждане на такава препратка се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на националната правна уредба, която приемат в областта на действие на настоящата директива. Комисията информира останалите държави-членки за това.

Член 32

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 33

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставена в Люксембург на 13 октомври 2003 година.

За Европейския парламент:

Председател

P. COX

За Съвета:

Председател

G. ALEMANO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КАТЕГОРИИ ДЕЙНОСТИ, УПОМЕНАТИ В ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 1, ЧЛЕН 3, ЧЛЕН 4, ЧЛЕН 14, ПАРАГРАФ 1, И ЧЛЕНОВЕ 28 И 30

1. Инсталациите или частите от инсталации, които се използват за проучване, разработка и изпитание на нови продукти и процеси не влизат в приложното поле на настоящата директива.
2. Праговите стойности, дадени по-долу, по принцип се отнасят до производствени мощности или продукция. Когато един оператор извършва няколко дейности, попадащи в една и съща категория на една и съща инсталация или на един и същ обект, капацитетът на тези дейности се сумира.

Дейности	Парникови газове
<i>Енергийни дейности</i> Горивни инсталации с номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW (с изключение на инсталациите за опасни или твърди битови отпадъци) Петролни рафинерии Коксови пещи	Въглероден диоксид Въглероден диоксид Въглероден диоксид
<i>Производство и преработка на черни метали</i> Инсталации за пържене или агломерация на метална руда (включително сулфидна руда) Инсталации за производство на чугун или стомана (първично или вторично стапяне), включително непрекъснато леене с капацитет, превишаващ 2.5 тона за час.	Въглероден диоксид Въглероден диоксид
<i>Минералопреработвателна промишленост</i> Инсталации за производство на циментов клинкер в ротационни пещи с производствен капацитет над 500 тона дневно или варовик в ротационни пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно или в други пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно Инсталации за производство на стъкло, включително стъклени влакна, с капацитет на топене над 20 тона дневно Инсталации за производство на керамични продукти чрез изпичане, в частност керемиди за покриви, тухли, огнеупорни тухли, плочки, каменинови и порцеланови изделия, с производствен капацитет над 75 тона дневно, и/или в пещ с капацитет над 4 m ³ и с плътност на пещ над 300 kg/m ³	Въглероден диоксид Въглероден диоксид Въглероден диоксид
<i>Други дейности</i> Промислени предприятия за производство на а) целулозен пулп от дървесина или сходни влакнести материали б) хартия и картон с производствен капацитет над 20 тона дневно	Въглероден диоксид Въглероден диоксид

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ, УПОМЕНАТИ В ЧЛЕНОВЕ 3 И 30

Въглероден диоксид (CO_2)

Метан (CH_4)

Диазотен оксид (N_2O)

Флуоровъглеродороди (HFCs)

Перфлуоровъглероди (PFCs)

Серен хексафлуорид (SF_6)

ПРИЛОЖЕНИЕ III

КРИТЕРИИ ЗА НАЦИОНАЛНИТЕ РАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ ПЛАНОВЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕНОВЕ 9, 22 И 30

1. Общото количество на квотите, които следва да се разпределят за съответния период, трябва да съответства на задължението на държавата-членка за ограничаване на нейните емисии съгласно Решение 2002/358/ЕО и Протокола от Киото, като се вземе предвид, от една страна, делът на общото количество емисии, които тези квоти представляват, в сравнение с емисиите от източници, които не влизат в приложното поле на настоящата директива и, от друга страна, националните енергийни политики, и трябва да е в съответствие с националната програма във връзка с изменението на климата. Общото количество на квотите, които следва да се разпределят, не бива да превишава количеството, което вероятно ще е необходимо за стриктното прилагане на критериите от настоящото приложение. Преди 2008 г. количеството следва да съответства на етапа от пътя към изпълнението или преизпълнението на плановия показател за всяка държава-членка, съгласно Решение 2002/358/ЕО и Протокола от Киото.
2. Общото количество на квотите, които следва да се разпределят, трябва да съответства на оценките на действителния и прогнозен напредък към осъществяване на приноса на държавите-членки към ангажиментите на Общността, поети съгласно Решение 93/389/ЕИО.
3. Количествата на квотите, които следва да се разпределят, трябва да съответстват на потенциала, включително технологичния потенциал на дейностите, обхванати от настоящата схема за намаляване на емисиите. Държавите-членки могат да извършат разпределението на своите квоти въз основа на средното количество емисии на парникови газове на един продукт от всяка дейност и на постижимия напредък във всяка дейност.
4. Планът трябва да съответства на други законодателни и политически актове на Общността. Необходимо е да се отчита неизбежното увеличение на емисиите, произтичащи от нови законови изисквания.
5. В плана не бива да съществува дискриминация между дружества или сектори по такъв начин, че неоправдано да се облагодетелстват определени предприятия или дейности в съответствие с изискванията на Договора и по-конкретно на членове 87 и 88 от него.
6. Планът трябва да съдържа информация за начина, по който новите участници ще бъдат включени в схемата на Общността в съответната държава-членка.
7. В плана могат да се предвидят действия на ранен етап, като той трябва да съдържа информация за начина, по който се отчитат действията на ранен етап. Параметри, извлечени от справочни документи, относно най-добрите налични технологии, могат да се прилагат от държавите-членки при изготвянето на техните национални разпределителни планове, като в тези параметри може да се съдържа елемент за отчитане на действията на ранен етап.

8. Планът трябва да съдържа информация за начина, по който се взимат предвид чистите технологии, включително технологиите с висока енергийна ефективност.

9. Планът трябва да съдържа клаузи за представяне на коментари от страна на обществеността и да съдържа информация за процедурата, посредством която тези коментари ще се отчитат надлежно преди да се вземе решение за разпределението на квотите.

10. Планът трябва да съдържа списък с инсталациите, влизащи в обхвата на настоящата директива, заедно с количествата квоти, които се планира да бъдат определени за всяка от тях.

11. Планът може да съдържа информация за начина, по който се отчита наличието на конкуренция от страни или субекти извън Съюза.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРИНЦИПИ НА МОНИТОРИНГ И ДОКЛАДВАНЕ, УПОМЕНАТИ В ЧЛЕН 14, ПАРАГРАФ 1

Мониторинг на емисиите от въглероден диоксид

Емисиите се следят или чрез изчисления, или въз основа на измервания.

Изчисления

Емисиите се изчисляват по следната формула:

Данни за дейността x емисионен фактор x фактор на окисляване

Данните за дейността (използвано гориво, производителност и др.) се следят въз основа на данни от доставките или измерванията.

Използват се възприети емисионни фактори. За всички горива са приемливи емисионни фактори, специфични за дейността. Фактори по подразбиране са приемливи за всички горива, с изключение на тези, които не са предмет на търговия (отпадъчни горива като автомобилни гуми и газове от промишлени процеси). Допълнително ще бъдат разработени специфични стойности по подразбиране за въглища в зависимост от жилката, и специфични за ЕС или страната-производител стойности по подразбиране за природен газ. За продукти на рафинерии са приемливи стойности по подразбиране на Международния съвет по изменение на климата (IPCC). Емисионният фактор за биомаса е нула.

Ако в емисионния фактор не се отчита фактът, че част от въглерода не се окислява, се използва допълнителен фактор на окисляване. Ако вече са изчислени специфични за дейността емисионни фактори и вече се отчита окисляването, не е необходимо да се прилага фактор на окисляване.

Използват се фактори на окисляване по подразбиране, разработени съгласно Директива 96/61/ЕО, освен ако операторът може да покаже, че факторите, специфични за дейността са по-точни.

Извършва се отделно изчисление за всяка дейност, инсталация и за всяко гориво.

Измерване

При измерването на емисиите се използват стандартизирани или възприети методи, като те се съпътстват от подкрепящо изчисление на емисиите.

Мониторинг на емисии на други парникови газове

Използват се стандартизирани или възприети методи, разработени от Комисията в сътрудничество с всички подходящи заинтересовани страни и приети по процедурата, упомената в член 23, параграф 2.

Докладване на емисиите

Всеки оператор включва следната информация в доклада за дадена инсталация:

А. Данни за идентифициране на инсталацията, включващи:

- Название на инсталацията;
- Нейният адрес, включително пощенски код и страна;
- Вида и номера на дейността, извършвана в инсталацията съгласно приложение I;
- Пощенски адрес, телефонен номер, номер на факса и адрес на електронна поща на лицето за връзка; и
- Име на собственика на инсталацията и на евентуално на дружеството майка.

Б. За всяка дейност от приложение I, осъществявана на обекта, за която се изчисляват емисии:

- Данни за дейността;
- Емисионни фактори;
- Фактори на окисляване;
- Общо количество на емисиите; и
- Несигурност.

В. За всяка дейност от приложение I, осъществявана на обекта, за която се изчисляват емисии:

- Общо количество на емисиите;
- Информация за надеждността на методите на измерване; и
- Несигурност.

Г. За емисии от горивни процеси в доклада се включва и фактора на окисляване, освен ако окисляването вече не е било отчетено при разработката на емисионен фактор, специфичен за дейността.

Държавите-членки трябва да предприемат мерки за координиране на изискванията за докладване с вече съществуващите изисквания за докладване, за да се сведе до минимум тежестта на докладването за фирмите.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

КРИТЕРИИ ЗА ПРОВЕРКА, УПОМЕНАТИ В ЧЛЕН 15

Общи принципи

1. Емисиите от всяка дейност, изброена в приложение I, подлежат на проверка.
2. Процесът на проверка включва разглеждане на доклада по член 14, параграф 3 и на мониторинга през предходната година. Той обръща внимание на надеждността, достоверността и точността на системите за мониторинг и на докладваните данни и информация, свързани с емисиите, по-конкретно:
 - а) докладваните данни за дейността и свързаните с тях измервания и изчисления;
 - б) изборът и прилагането на емисионни фактори;
 - в) изчисленията, водещи до определяне на общите емисии; и
 - г) ако се използват измервания, удачността на избора и прилагането на методи на измерване.
3. Докладваните емисии могат да бъдат утвърдени, само ако надеждни и достоверни данни и информация позволяват определянето на емисиите с висока степен на сигурност. За висока степен на сигурност се изисква операторът да демонстрира, че:
 - а) в докладваните данни липсват несъответствия;
 - б) събирането на данните е извършено в съответствие с приложимите научни стандарти; и
 - в) съответните записи за инсталацията са пълни и логични.
4. На верифициращия орган се предоставя достъп до всички обекти и до цялата информация във връзка с предмета на проверка.
5. Проверяващият орган отчита дали инсталацията е регистрирана към схемата на Общността за управление и одитиране по околната среда (EMAS).

Методика

Стратегически анализ

6. Проверката се основава на стратегически анализ на всички дейности, осъществявани в инсталацията. Това изисква проверяващият орган да има общ поглед върху всички дейности и тяхното значение за емисиите.

Анализ на процеса

7. Проверката на представената информация се извършва на обекта, на който се намира инсталацията, ако това е удачно. Проверяващият орган извършва внезапни проверки за установяване на надеждността на докладваните данни и информация.

А н а л и з н а р и с к а

8. Проверяващият орган подлага на оценка всички източници на емисии в инсталацията по отношение на надеждността на данните за всеки източник, допринасящ за общото количество емисии от инсталацията.

9. Въз основа на този анализ проверяващият орган изрично определя онези източници с висока степен на риск от грешка и други аспекти от процедурата за мониторинг и докладване, за които има вероятност да спомогнат за допускане на грешки при определянето на общото количество емисии. Това се отнася особено за избора на емисионни фактори и за изчисленията, необходими за определяне на равнището на емисиите от индивидуални източници. Особено внимание следва да се обърне на тези източници с висока степен на риск от грешка и на гореспоменатите аспекти от процедурата за мониторинг.

10. Проверяващият орган отчита всички методи за ефективен контрол на риска, прилагани от оператора с оглед свеждане до минимум на степента на несигурност.

Д о к л а д

11. Проверяващият орган изготвя доклад за процеса на утвърждаване като дава становище дали докладът по член 14, параграф 3 е удовлетворителен. В този доклад се посочват всички проблеми, свързани с извършваната работа. Може да се даде становище, че докладът по член 14, параграф 3 е удовлетворителен, ако, по мнение на верифициращия орган, липсва съществено разминаване между реалното и докладваното общо количество на емисиите.

М и н и м а л н и и з и с к в а н и я з а к о м п е т е н т н о с т н а в е р и ф и ц и р а щ и я о р г а н

12. Проверяващият орган е независим от оператора, той осъществява дейността си благонадеждно, обективно и професионално и разбира:

а) разпоредбите на настоящата директива, както и съответните стандарти и указания, приети от Комисията съгласно член 14, параграф 1;

б) законодателните, нормативните и административните изисквания, свързани с дейностите, които се верифицират; и

в) генерирането на цялата информация, свързана с всеки източник на емисии в инсталацията, отнасящо се по-конкретно до събирането, измерването, изчисляването и докладването на данните.